

عنوان مقاله:

تحلیل نامه 31 نهج البلاغه با رویکرد استنتاجی

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ملی پیشگامان پیشرفت (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

زهرا حلوانی - دانشجوی کارشنای ارشد دانشگاه شیراز

مسعود حسین چاری - استاد دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

این مقاله در پی آن است تا با استفاده از روش استنتاجی به تحلیل بخش هایی از نامه 31 ام نهج البلاغه بپردازد. روش استنتاجی برای اولین بار توسط ارسطو مورد استفاده قرار گرفته است و سپس افرادی مانند هاری برودی و ویلیام فرانکنا آن را در عرصه تعلیم و تربیت به کار برده اند. روش استنتاجی یا قیاسی می تواند برای تحلیل، ارزیابی و نقد نظریه در عرصه فلسفه تعلیم و تربیت مورد استفاده قرار گیرد. (باقری و همکاران 1389) بنابراین در ابتدا به شرح روش استنتاجی خواهیم پرداخت و سپس نامه 31 نهج البلاغه را براساس آن مورد تحلیل و بررسی قرار می دهیم.

کلمات کلیدی:

روش استنتاجی، نامه 31 نهج البلاغه، روش شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/845229>

